

Arrest

nr. 55 064 van 27 januari 2011
in de zaak RvV C/ IV

In zake: C

Gekozen woonplaats: C

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Xdie verklaart van Moldavische nationaliteit te zijn, op 8 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Moldaafs staatsburger en van Moldaafse origine te zijn. U bent lid van de Democratische Partij Moldavië (DPM), daarvoor was u lid van de Sociaal Liberale Partij (SLP), maar sinds 2008 is de SLP samengegaan met de Democratische Partij. U was actief als militant bij het organiseren van meetings in het district Balti. U werkte hiervoor samen met Ludmila Ialau, hoofd van het district Balti. Sinds begin 2009 kreeg u anonieme telefonische bedreigingen waarin u en uw zoon bedreigd werden omdat u politiek actief was. U vermoedt dat deze bedreigingen uitgingen van de communisten. Kennissen meenden dat het mogelijks ook de politie kon zijn die u bedreigde. Ook op het werk kreeg u ernstige problemen omdat u mensen aansprak over de politiek en over uw partij. Zo kreeg

u een slechte medische verzorging, werd er tegen u in het Russisch in plaats van in het Roemeens gecommuniceerd, en werd u onder druk gezet om ontslag te nemen. De mensen die u intimideerden waren uw oversten en waren ook Communisten. In april 2009 vonden er parlementsverkiezingen plaats. De Communistische Partij kwam hierbij als winnaar uit de bus. Uw partij behaalde geen enkele zetel. De oppositie organiseerde hierna verschillende betogingen omdat zij meende dat de verkiezingen vervalst waren. U organiseerde betogingen in Balti samen met andere oppositiepartijen. Tijdens deze betogingen werden de manifestanten hard aangepakt. Ook u deelde in de klappen. Ondertussen namen de telefonische bedreigingen in intensiteit toe. U vernam van een vriend bij de politie dat er een zaak tegen u in de maak was. U mocht verder geen contact meer nemen met hem. Half mei 2009 diende u uw ontslag in op het werk. Eind mei 2009 kreeg u een convocatie van de politie. U vroeg raad aan Valentina Goblan Stratan, een voormalige afgevaardigde voor de Sociaal Liberale Partij. Zij raadde u aan niet in te gaan op de convocatie en onder te duiken. Zij stelde een woning ter beschikking waar u vanaf 25 mei 2009 verbleef. U vernam dat de autoriteiten u thuis zochten. Tevens vernam u van Valentina dat een aantal andere mensen met een gelijkaardige functie als u eveneens een convocatie hadden gekregen, maar dat zij, nadat zij naar de politie waren gegaan, niet meer zijn teruggekeerd en sindsdien spoorloos zijn. Het betreffen Ludmila Ialau van de Democratische Partij, Valeriu Cojocari van de Liberale partij en Sergiu Boboc van de Democratisch Liberale Partij. U vreesde hetzelfde lot te moeten ondergaan en op 24 juli 2009 vluchtte u met uw zoon uit Moldavië. Met een vervalst paspoort reisde u naar België. Op 26 juli 2009 vroeg u asiel aan.

Op 29 juli 2009 vonden er in Moldavië nieuwe verkiezingen plaats. De Communistische Partij behaalde geen meerderheid maar vormde volgens uw verklaringen een coalitie. Vanuit België vernam u dat de autoriteiten nog steeds langskomen aan uw appartement en aan de burens en uw ex man vragen waar u verblijft. Tevens werd u bevestigd dat de personen die werden opgeroepen door de politie nog steeds spoorloos zijn. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Moldavië, zelfs indien de communisten niet meer aan de macht zijn. U verklaart dat een aantal van hen zijn overgelopen naar andere partijen maar dat hun ideologie nog steeds dezelfde is. Zo is Marian Lupu, voormalig lid van de Communistische Partij, nu voorzitter van uw partij, de Democratische Partij Moldavië.

B. Motivering

Op basis van informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier, blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent het spoorloos verdwijnen van een aantal oppositiefiguren (Ludmila Ialau van de Democratische Partij, Valeriu Cojocari van de Liberale partij en Sergiu Boboc van de Democratisch Liberale Partij). in de periode mei 2009. Dit nieuws had u reeds vernomen in Moldavië en werd u later vanuit België bevestigd (CG,p.5-7,9). Nergens in de verschillende geraadpleegde bronnen uit die periode en later wordt echter melding gemaakt van het verdwijnen van voornoemde personen. De leider van de jongerenafdeling van de Liberaal-Democratisch Partij ontkent bovendien met zo veel woorden dat in mei 2009 politieke activisten zouden zijn verdwenen. Bijgevolg kan in uw hoofd geen gegronde vrees worden vastgesteld op basis van het feit dat een aantal personen met een gelijkaardig profiel als u in Moldavië worden vervolgd.

Wat betreft de door u aangehaalde elementen die mogelijks wijzen op een persoonsgerichte vervolging (de telefonische bedreigingen, problemen op het werk, het opstarten van een aanklacht tegen u, regelmatige bezoeken van de autoriteiten (ook na uw vlucht), moet vastgesteld worden dat u deze feiten niet aannemelijk kan maken. Vooreerst moet op basis van voorgaande informatie besloten worden dat het niet aannemelijk is dat u, als persoon die de oppositie ondersteunt, kennelijk de enige persoon bent die vervolgd wordt omwille van steun aan de oppositie. Daarnaast kan u geen enkele duidelijke aanwijzing voorleggen van de door u aangehaalde feiten. Vooral met betrekking tot de zaak die tegen u zou gefabriceerd zijn, kan verwacht worden dat u er in slaagt, bv. door middel van uw (politieke) kennissenkring in Moldavië, hiervan een bewijsstuk naar voor te brengen. Het feit dat u ook geen verdere informatie kan geven over deze zaak (bv. de officiële reden)(CG,p.6) ondermijnt eveneens uw geloofwaardigheid.

Volledigheidshalve moet ook opgemerkt worden dat volgens informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, en waarvan een kopie aan uw dossier is toegevoegd, de huidige (voorlopige) regering is samengesteld uit vier partijen van de pro westerse "Alliance for European Integration", waaronder uw partij, en dat de Communistische Partij, in tegenstelling tot wat u beweerde, (CG,p.8), niet langer deel uitmaakt van de regering. Bijgevolg kan er in uw hoofd sowieso geen actuele vrees worden vastgesteld omwille van uw politiek engagement. Uw verklaring dat verschillende communisten, onder wie Marian Lupu, ondertussen zijn overgestapt naar aan andere partij en de mentaliteit niet gewijzigd is (CG,p.8), wijzigt deze appreciatie niet. De Commissaris-generaal meent immers dat het feit dat de Communistische Partij aan de macht werd vervangen door pro westerse partijen, voldoende garanties biedt op bescherming voor een eventuele vervolging vanwege de Communistische Partij.

Er dient bijgevolg te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De door u voorgelegde documenten kunnen voorgaande appreciatie niet wijzigen. Uw identiteitskaart en annex, geboorteakte en scheidingsakte betreffen identiteitsgegevens die niet ter discussie staan. Ook de gegevens in uw werkboekjes, schoolattest en lidkaart van de Partidul Social Liberal staan niet ter discussie. De convocatie voor 27/5/2009 stelt enkel dat u als getuige wordt opgeroepen bij het politiecommissariaat van Balti. Deze convocatie is dan ook geen aanwijzing voor enige vervolging en kan de hoger gemotiveerde elementen in verband met het ongeloofwaardige en ongegronde karakter van uw asielaanvraag niet herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste en enig middel de schending van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringsplicht van 29 juli 1991 aan, alsook de schending van artikel 62 van de vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster voegt aan haar verzoekschrift een geheel aan documenten toe waaruit zou moeten blijken dat haar relaas niet ongeloofwaardig is. Zo verwijst verzoekster vooreerst naar het artikel “*Rapport USA: la presse moldave est intimidée par les officiels*” (bijlage 2) waarin melding wordt gemaakt van de ernstige druk die door de autoriteiten op de pers wordt gelegd, alsook van arrestaties en huiszoekingen bij journalisten. Verder stelt verzoekster dat zij zich tijdens het gehoor omwille van stress vergist heeft en als voornaam voor de heer Boboc verkeerdelijk Sergiu heeft gemeld, terwijl dit in werkelijkheid Valeriu moet zijn. Verzoekster verwijst vervolgens naar twee artikelen die zij aan haar verzoekschrift heeft toegevoegd (bijlage 3 en 4) waarin melding wordt gemaakt van het overlijden van Valeriu Boboc. Verzoekster vreest dat de door Cedoca geraadpleegde bronnen angst hadden om in openheid informatie te geven omtrent hetgeen gebeurd na de manifestaties in april 2009.

Verzoekster wijst er voorts op dat zij volledige en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd, en dat het loutere feit dat verzoekster geen bewijzen naar voren brengt niet voldoende is om zonder meer te stellen dat haar geloofwaardigheid ondermijnd wordt. Verzoekster voegt verder enkele persartikels toe met betrekking tot de houding van de gerechtelijke autoriteiten inzake de vervolging van de feiten die plaatsvonden in april 2009 (bijlage 5 – 7). Verzoekster vreest daarom dat de oproeping van 25 juli 2009 om zich aan te bieden bij de politie in werkelijkheid meer is dan een louter verhoor als “getuige”.

Verzoekster wijst er op dat ondanks het feit dat de Alliantie de voorlopige regering is, de Communistische Partij de grootste partij in Moldavië is. Zij wenst er verder de aandacht op te vestigen dat op 28 september 2010 het parlement werd ontbonden en dat er parlementsverkiezingen zouden plaatsvinden op 28 november 2010. Verzoekster vindt het tekenend dat het CGVS zich beperkt tot het stellen dat het feit dat er heden een alliantie van pro westerse partijen is voldoende is om te stellen dat verzoekster kan worden beschermd vanwege de Communistische Partij, als het een algemeen bekend feit is dat op het ogenblik dat de beslissing genomen werd het Moldaafs Parlement ontbonden was in afwachting van parlementsverkiezingen.

In uiterste ondergeschikte orde vraagt verzoekster aan de Raad haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het

ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 53). Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de aanvragen om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027).

Verzoeksters asielrelaas berust in hoofdzaak op de problemen die zij heeft ondervonden omwille van haar voorgehouden politiek engagement voor de Democratische Partij Moldavië (DPM). Daarvoor was zij lid van de Sociaal Liberale Partij (SLP). De commissaris-generaal verwerpt verzoeksters asielaanvraag om reden dat (i) er geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen over het spoorloos verdwijnen van een aantal oppositiefiguren, (ii) verzoekster geen concrete bewijzen kan voorleggen van de door haar aangehaalde feiten en (iii) de Communistische Partij in tegenstelling tot verzoeksters verklaringen niet langer deel uitmaakt van de regering.

De bestreden beslissing stelt onder meer terecht vast dat verzoekster haar beweringen volgens dewelke een aantal leden van de oppositie zouden verdwenen zijn niet kan hard maken. Uit de documentatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de leider van de jongerenafdeling van verzoeksters partij zelf verklaarde dat het niet klopt dat er politieke activisten in de nasleep van de betoging van april 2009 zouden verdwenen zijn. Verzoekster legt een aantal artikelen neer aangaande de verdwijning van journalisten en de druk die door de autoriteiten op de pers wordt uitgeoefend. Deze artikelen houden echter geenszins verband met de door verzoekster aangehaalde feiten, noch met de problemen die zij zou hebben ondervonden omwille van haar politieke engagement. Verzoekster citeert enkele namen van opposanten (Lumdila Lalua van de Democratische partij, Valeriu Cojocari van de Liberale Partij en Sergiu Boboc van de Democratische Liberale Partij) die zouden verdwenen zijn maar slaagt er niet in haar verklaringen te staven met concrete bewijselementen. Waar verzoekster stelt dat zij zich omwille van stress vergist heeft van naam en eigenlijk Valeriu Boboc bedoelde, stelt de Raad vast dat de artikelen die verzoekster aangaande de dood van voornoemde persoon voorlegt niet stroken met haar verklaringen afgelegd bij het Commissariaat-generaal. Immers stelde verzoekster dat Valeriu Boboc één van de organisatoren was van de betogingen die in april 2009 plaatsvonden en die na het ingaan op een convocatie spoorloos verdwenen was (gehoorverslag, 5 en 7) terwijl uit de vertaling van bijlage 4 blijkt dat Valeriu Boboc een vreedzame betoger was die in de nacht van 7 op 8 april dood werd teruggevonden. Uit het artikel blijkt niet dat deze persoon verdwenen is, noch dat hij zelfs maar een gewoon lid zou geweest zijn van enige politieke partij.

Verzoekster die verklaart dat er een zaak tegen haar is opgezet legt dienaangaande geen begin van bewijs neer. De convocatie van de politie vermeldt enkel dat verzoekster zich dient aan te bieden om verhoord te worden als getuige. Gelet op verzoeksters contacten, zij verklaarde immers een vriend te hebben die bij de politie werkt (vragenlijst Commissariaat-generaal van 14 augustus 2008, vraag 5) mag verwacht worden dat zij dienaangaande meer concrete elementen kan neerleggen. De Raad stelt overigens vast dat verzoekster een lidkaart neerlegt van de SLP uit 2002 en dus geenszins bewijst dat zij in 2009 actief was voor de DPM. Verzoekster verklaarde zelf dat de SLP niet meer bestaat aangezien deze in 2008 werd opgenomen in de DPM. Verzoekster toont derhalve evenmin aan dat zij anno 2009 nog politiek actief was.

Met betrekking tot de actuele politieke situatie blijkt uit de informatie vervat in het administratief dossier en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier, (Antwoorddocument mol010-002w: *Moldavië – Politieke situatie* d.d. 4 maart 2010 en mol010-004w: *Moldavië- Politics general*, d.d. 28 september 2010) dat inderdaad blijkt dat het parlement ontbonden werd maar dat op het ogenblik dat de bestreden beslissing genomen werd de regering nog steeds was samengesteld door de vier partijen van de "Alliance for European Integration". De verwerende partij stelt in haar verweernota dat dit vooralsnog onveranderd is gebleven. Verzoekster brengt geen elementen bij die aan dit gegeven afbreuk doen.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus kan ten slotte worden opgemerkt dat, om hiervoor in aanmerking te komen, verzoekster het bestaan van zwaarwegende gronden voor een reëel risico op ernstige schade moet aantonen bij terugkeer naar haar land van herkomst. Verzoekster laat echter na in haar verzoekschrift ook maar enig element aan te brengen waarom zij in aanmerking zou kunnen

komen voor een reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4 van de vreemdelingenwet zodat de Raad derhalve niet kan overgaan tot een beoordeling dienaangaande.

2.3. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER